

Sag C-510/08

Vera Mattner

mod

Finanzamt Velbert

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Finanzgericht Düsseldorf)

»Frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og 58 EF — gaveafgift — bebygget grund —
ret til fradrag i beskatningsgrundlaget — forskelsbehandling mellem
bosiddende og ikke-bosiddende«

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. april 2010 I - 3556

Sammendrag af dom

Frie kapitalbevægelser — restriktioner — gaveafgift

(Art. 56 EF og 58 EF)

I - 3553

Artikel 56 EF, sammenholdt med artikel 58 EF, skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der for beregningen af gaveafgift fastsætter, at fradraget i beskatningsgrundlaget i tilfælde af, at en fast ejendom beliggende i denne stat gives som gave, er mindre, når gavegiver og modtager var bosiddende i en anden medlemsstat, da gaven blev ydet, end det fradrag, der ville være blevet anvendt, såfremt mindst en af dem havde været bosiddende i den førstnævnte medlemsstat, da gaven blev ydet.

dette formueaktiv fra en ikke-bosiddende gavegiver, kan denne lovgivning ikke inden for rammerne af selv samme beskatningsordning behandle disse modtagere forskelligt for så vidt angår anvendelsen af fradraget på beskatningsgrundlaget for denne faste ejendom uden at komme i strid med EU-retten krav. Disse persongrupper befinder sig ikke med hensyn til de nærmere regler og vilkår for opkrævning af gaveafgift i objektivt forskellige situationer, som kan begrunde en forskelsbehandling.

Når disse bestemmelser lader anvendelsen af fradraget på beskatningsgrundlaget for en given fast ejendom være afhængig af gavegivers og modtagers bopæl, når gaven ydes, udgør den større skattebyrde for gaver mellem ikke-bosiddende en restriktion for de frie kapitalbevægelser.

En sådan forskelsbehandling kan ikke begrundes med, at den angår situationer, som er objektivt forskellige. Når en national lovgivning med hensyn til beskatning af en fast ejendom erhvervet ved gave og beliggende i den pågældende medlemsstat ligestiller på den ene side en ikke-bosiddende modtager, der har erhvervet dette formueaktiv fra en ikke-bosiddende gavegiver, og på den anden side en ikke-bosiddende eller bosiddende modtager, der har erhvervet et sådant formueaktiv fra en bosiddende gavegiver, og en bosiddende modtager, der har erhvervet

Den medlemsstat, hvori den faste ejendom, der gives som gave, er beliggende, kan desuden ikke med henblik på at begrunde en restriktion af de frie kapitalbevægelser, som følger af dens lovgivning, påberåbe sig, at der er en mulighed, som ligger uden for dennes kontrol, for, at et lignende fradrag vil blive tildelt af en anden medlemsstat — f.eks. den medlemsstat, hvori gavegiver og modtager var bosiddende på det tidspunkt, hvor gaven blev ydet — som helt eller delvist vil kunne kompensere for det tab, som modtageren lider, fordi der anvendes et mindre fradrag ved beregningen af den skyldige gaveafgift i den førstnævnte medlemsstat. Dette gør sig så meget desto mere gældende, hvis den medlemsstat, hvori gavegiver og modtager er bosiddende, anvender et mindre fradrag end det, som den medlemsstat, hvori den faste ejendom er beliggende, tildeler, eller værdisætter ejendommen højere end den sidstnævnte stat.

Risikoen for omgåelse af beskatningsreglerne vedrørende arv ved at give flere samtidige gaver eller ved at overdrage hele en persons samlede formueaktiver ved hjælp af fortsatte gaver over en årrække kan ikke begrunde en begrænsning af det fradrag, der anvendes på beskatningsgrundlaget, da risikoen forekommer lidet sandsynlig. For så vidt angår eventuelle senere gaver forholder det sig således, at selv om den medlemsstat, hvori den faste ejendom, der gives som gave, er beliggende, er beføjet til at sikre, at beskatningsreglerne vedrørende arv ikke omgås ved opsplitning i flere gaver mellem de samme personer, er risikoen for omgåelse vedrørende gaver mellem personer, der ikke er bosiddende i medlemsstaten, i lige så høj grad til stede i tilfælde af gaver, der involverer en bosiddende. Da den nationale lovgivning for at forhindre en sådan opsplitning i flere gaver for så vidt angår gaver, der involverer en bosiddende, ikke fastsætter anvendelse af det lavere fradrag, men kun, at det fulde fradrag for sådanne gaver kun finder anvendelse én gang på beskatningsgrundlaget, der består af en sammenlægning af alle de omhandlede gaver, kan anvendelsen af det lavere fradrag, når gaven er mellem

ikke-bosiddende personer, ikke anses for at være et egnet middel til at opnå formålet om at undgå en sådan omgåelse.

Den omhandlede lovgivning kan heller ikke begrundes i hensynet til at opretholde sammenhængen i den nationale beskatningsordning, da den skattefordel, der opstår i medlemsstaten, hvori den faste ejendom, der gives som gave, er beliggende, ved anvendelsen af det fulde fradrag på beskatningsgrundlaget, når gaven involverer mindst én bosiddende i denne stat, ikke udlignes i denne stat ved en særlig skatteopkrævning i form af gaveafgift.

(jf. præmis 28, 35, 38, 42, 44, 46, 48-51 og 54-56 samt domskonkl.)